

Arbejdsmarkedsstyrelsen
14. kontor

Holmens Kanal 20
Postboks 2150
1016 København K
Tlf. 35 28 81 00
Fax 35 36 24 11
ams@ams.dk
www.ams.dk
CVR nr. 55 56 85 10

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om fleksydelse og lov om betaling for uddannelse i forbindelse med visse tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. (Ændring af fleksjobordningen - visitation, opfølgning, tilskud, fleksydelse)

24. april 2006

Vores ref.
NFM

Arbejdsmarkedsstyrelsen har den 31. marts 2006 fremsendt forslaget til høring og anmodet om Beskæftigelsesrådets eventuelle bemærkninger.

Amtrådsforeningen har meddelt, at forslaget ikke giver anledning til bemærkninger. KL har oplyst, at de afgiver høringssvar direkte til styrelsen.

LO, DA, FTF, AC og DSI har afgivet høringssvar. Høringssvarene er gengivet nedenfor.

Med venlig hilsen

Ninna Würtzen

LO har følgende bemærkninger:

Lov om aktiv beskæftigelsesindsats.

Ad Deltidsfleksjob:

§ 72, stk. 3. Af stk. 3 fremgår det, at hvis den seneste ordinære beskæftigelse forud for visitering til et fleksjob var deltidsbeskæftigelse, og hvis en person i samlet 12 måneder var i beskæftigelse før fleksjob har været deltidsbeskæftiget, er man at betragte som deltidsbeskæftiget. Man kan til dette stille spørgsmål om, hvordan kontanthjælps-modtagere er stillet, idet man ikke af dette kan se, hvor langt tilbage man går, forud for de perioder man har været på kontanthjælp. Der kan være en fare for, at man, hvis man har været på kontanthjælp 1-2 år, og man har været aktiveret i nogle perioder ikke på fuld tid, kan komme i klemme og blive betragtet som deltidsbeskæftiget.

Derudover er der yderligere to problemer i forbindelse med denne ændring af loven:

1. Specielt indenfor social og sundhedsområdet og serviceområdet er en del beskæftiget på arbejdspladser, hvor det kan være vanskeligt at få fuldtidsarbejde. Flere har derfor accepteret et deltidsarbejde frem for ingen beskæftigelse. Disse vil få en vedvarende lav indkomst, såfremt de senere skal overgå til fleksjob. LO vil derfor foreslå, at disse personer undtages fra bestemmelsen, ligesom det bør præciseres i lovbemærkningerne, at denne bestemmelse ikke omfatter personer, der modtager supplerende arbejdsløshedsdagpenge.

Da deltidsproblemstilling er særlig udbredt på kvindearbejdspladser, er vi ikke enige med beskæftigelsesministeren i, at lovændringerne ikke har ligebehandlingsmæssige konsekvenser.

2. Deltidsbeskæftigede opnår - efter en vis anciennitet - kvalifikationstillæg o.l. udover grundlønnen. Ved overgang til fleksjob er de kun sikret grundløn. LO foreslår, at kommunens løntilskud til arbejdsgiver beregnes ud fra grundløn + tillæg.

§ 72, stk. 5 og stk. 6 giver grundlag for en svækkelse af retstilstanden, idet man kommer ud for fortolkninger af begreberne. Personen skal godtgøre, at deltidsbeskæftigelse har været begrundet i forhold, der også er årsag til visitationen til fleksjob. Dette kan være et elastikstykke, og ”der vil vi få sagsbehandlerens fortolkning af, hvad der kan tillægges under begrebet personlige forhold”.

Ad Ledighedsydelse/særlig ydelse under sygdom (§ 73a):

Personer, der er visiteret til fleksjob, overgår ikke til sygedagpenge under sygdom. De bevarer samme ydelse og registreres ikke som syge og får heller ikke den intensiverede sygedagpengeopfølgning, som andre sygemeldte, men må nøjes med opfølgning hver 3. måned. FOA foreslår, at sygemeldte, der er visiteret til fleksjob, skal registreres som syge og tilbydes samme opfølgning som andre sygemeldte. Syge skal derfor heller ikke registreres som ledige til fleksjob, da det giver et skævt billede af ledigheden.

Ad Førtidspension ved revurdering (§ 74 c):

Revurdering skal ske efter 12 mdr.'s ledighed. Kommunen skal bl.a. redegøre for, at arbejdsevnen fortsat er varig nedsat og redegøre for *"at det er vurderet, om der kan være grundlag for at påbegynde en sag om førtidspension"*. Da de nye refusionsregler bliver strammet, frygter vi, at kommunerne vil være tilbøjelige til at standse ledigheds-ydelsen, såfremt personen ikke står til rådighed for et fleksjob, uden at kommunen påbegynder en førtidspensionssag. LO foreslår derfor, at der til bestemmelsen i § 74c tilføjes: *"Såfremt den pågældendes arbejdsevne er nedsat i en sådan grad, at pågældende ikke kan stå til rådighed for et fleksjob, skal kommunen påbegynde en sag om førtidspension"*.

Dette er i overensstemmelse med *"Aftalen om førtidspension og det rummelige arbejdsmarked"*, indgået af et bredt flertal i Folketinget.

§ 73 B, stk. 6. Vedrørende kurser af 6 ugers varighed, bør man have mulighed for at fuldføre disse kurser, uden at man skal kunne komme i fleksjob i 6-ugers perioden.

§ 73 C, stk. 3. Personerne henvist til anden aktør skal have mulighed for at klage over indhold/kvaliteten af anden aktør.

Ad Tidlig indsats:

Som en vigtig del af fleksjobaftalen har det været afgørende, at kommunerne dokumenterer en grundigere visitation forud for fleksjob. Lovændringen medfører, at kommunerne først skal afprøve alle muligheder medmindre det er formålsløst. Dette vil medvirke til, at færre vil blive fastholdt i den hidtidige beskæftigelse, da visitationen i de fleste tilfælde først vil være afsluttet, når den sygemeldte er afskediget. Derfor mener LO, at lovforslaget skal understrege kommunernes pligt til at foretage en tidlig indsats.

Ad Revalideringsindsatsen bør styrkes:

LO er desuden af den opfattelse, at fleksjobaftalen medfører en ændring af reglerne om revalidering i lov om aktiv socialpolitik (jf. kapitel 6). En grundigere visitation før afgørelse om fleksjob kræver flere, bedre og længerevarende revalideringsforløb, hvor kompetencegivende uddannelse bliver mere anvendt end i dag. Lov om aktiv socialpolitik tillader kommunerne at vælge den kortest mulige indsats. Dette fortolker kommunerne som en kortvarig virksomhedspraktik eller få ugers kursus, hvilket sjældent forbedrer mulighederne for fastholdelse på det ordinære arbejdsmarked.

Ad Varighedsbegrænsningen i sygedagpengeloven:

Fleksjobaftalen medfører også et yderligere behov for ophævelse af varighedsbegrænsningen i sygedagpengeloven pga. den forventede grundigere og mere langvarige sags-behandling forud for den endelige visitation til fleksjob.

Arbejdsgiversiden har følgende bemærkninger:

Arbejdsgiversiden (Dansk Arbejdsgiverforening, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger og Ledernes Hovedorganisation) stiller sig overordnet set positivt over for det foreliggende lovforslag, idet det må forventes, at opstramningerne bl.a. i form af kontrol med kommunernes visitation bidrager til, at flere personer fremover fastholdes på det ordinære arbejdsmarked i stedet for at blive henvist til permanent offentlig forsørgelse i form af et fleksjob.

Fleksjob på deltid:

Det er positivt, at regeringen og de øvrige forligspartier nu begrænser mulighederne for at gå fra ordinær beskæftigelse på deltid til et fleksjob med løn for fuld tid, uanset den reelle arbejdstid.

Det indgår i aftalen mellem regeringen og forligspartierne, at personer, der kommer ud for bestemte sociale begivenheder, undtages fra de ændrede regler, i det omfang en social begivenhed umuliggør, at den pågældende fortsat er i stand til at forsørge sig selv via et fleksjob på deltid: *"En person, der er ansat i et deltidsfleksjob, har ret til fleksjob på fuld tid, hvis personen på grund af skilsmisse, ægtefællens død eller anden social begivenhed ikke kan forsørge sig selv"*.

I lovforslagets § 1 nr. 3 stk. 6 bør der i overensstemmelse hermed tilføjes, at retten til et fuldtidsfleksjob grundet en social begivenhed kun følger i tilfælde, hvor fortsat selvforsørgelse via et deltidsfleksjob ikke er mulig, f.eks. ved at der efter *"personlige forhold"* tilføjes: *" , som medfører, at den pågældende ikke længere kan forsørge sig selv"*. Det foreslås samtidig, at det i bemærkningerne til lovforslaget præciseres, hvordan det skal forstås at være selvforsørgende i lovens forstand.

Arbejdsgiversiden forudsætter endvidere, at det udelukkende er kommunens ansvar at tilvejebringe et tilbud om et fuldtidsfleksjob til personer i deltidsfleksjob, der opnår en ret hertil på grund af en social begivenhed, idet den enkelte virksomhed naturligvis ikke vil kunne garantere den fleksjobansatte en ret til at skifte ansættelsesforhold til fuld tid i samme virksomhed, såfremt en nærmere bestemt social begivenhed finder sted. Arbejdsgiversiden finder, at dette bør fremgå af bemærkningerne til lovforslaget.

Herudover skal arbejdsgiversiden pege på, at aftalen ikke ændrer på, at der fortsat for personer der forud for visitationen til et fleksjob har været i fuldtidsbeskæftigelse gives løn for fuld tid, uanset den enkeltes reelle arbejdstid. Ligesom undtagelsesmulighederne for personer, der visiteres til et fleksjob og har haft forudgående deltidsbeskæftigelse, i en række tilfælde giver mulighed for fortsat at skifte fra ordinær deltidsløn til fuldtidsløn i et fleksjob - selvom arbejdstiden er uændret.

På den baggrund vurderes det, at fleksjobordningen fortsat vil være økonomisk mere attraktiv end ordinær beskæftigelse for de fleste. Det kan føre til et betydeligt pres på ordningen, og at for mange visiteres til et fleksjob.

Øvrige bemærkninger:

Arbejdsgiversiden skal foreslå følgende:

- At det i den redegørelse kommunen skal udarbejde i forbindelse med den løbende revurdering af fleksjobvisiteredes fortsatte berettigelse til et fleksjob, jf. lovforslagets § 2 nr. 8., tilføjes, at der skal foreligge dokumentation for, hvilken indsats den enkelte ledighedsydelsesmodtager selv har gjort for at søge et fleksjob.
- Det bør undgås at bruge ordet ”ledighed” og ”ledige” om personer på ledighedsydelse mv. i § 1, nr. 4, § 73b. ”Ledighed” og ”ledige” vedrører således kun arbejdsmarkedsparede personer, der står til rådighed for et ordinært job.
- Det bør i lovforslagets § 1, nr. 4 vedr. § 73b klargøres, at retten til selvvalgt uddannelse kun gælder for fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, kontanthjælp, starthjælp eller særlig ydelse. Den nuværende affattelse kan misforstås derhen, at også personer i fleksjob har ret til selvvalgt uddannelse af 6 ugers varighed.
- Det bør fremgå tydeligt af bemærkningerne til lovforslaget, at kommunerne på de områder, hvor der i loven stilles krav til beskæftigelsesindsatsen, er en forpligtigelse for kommunen til at dokumentere, at de overholder de tidsfrister mv., som er fastsat i loven. Det bør ligeledes fremgå, at dokumentationen herfor vil indgå i det landsdækkende målesystem om indsats og effekt af beskæftigelsesindsatsen – Jobindsats.dk. Det gælder data om rettidighed i afholdelse af kontaktsamtaler, antal personer, som har ret til at blive henvist til anden aktør og rettidighed i kommunernes vurdering af om betingelserne for at få et fleksjob fortsat er opfyldt efter 12 måneder på ledighedsydelse.

FTF har følgende bemærkninger:

FTF kvitterer for, at regeringen sammen med forligspartierne bag forliget om førtidspensionsreformen om det rummelige arbejdsmarked, har indgået et politisk forlig om justering af fleksjobordningen således, at der nu kan iværksættes aktiviteter, der forhåbentlig vil medvirke til at nedbringe den uacceptable høje ledighed blandt fleksjobvisiterede.

FTF kan derfor støtte, at der med forslaget til justering af fleksjobordningen fastsættes nye bestemmelser, der vil styrke mulighederne for at opnå ansættelse i fleksjob, når der er visiteret hertil. FTF finder det således positivt, at der indføres mentorordning, at de ledige omfattes af det individuelle kontaktforløb med kontakt til kommunen hver 3. måned, at vurderingen af fortsat opfyldelse af betingelserne for at få et fleksjob fremrykkes til efter 12 måneders ledighed, at de ledige får ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse og at de le-

dige får udstedt et fleksjobbevis, som giver dem bedre muligheder for selv at søge fleksjob.

FTF mener ligeledes, at de fastsatte deltidsbestemmelser i § 72 er justeret på lempelig vis, så lønmodtagere, der er gået på deltid af helbredsmæssige grunde, fortsat kan få tilbudt fuldtidsfleksjob, og at deltidsansatte i fleksjob ligeledes kan få tilbudt fleksjob på fuld tid, hvis de udsættes for samlivsophør eller andre ændringer i deres personlige forhold.

FTF har imidlertid betænkeligheder i forhold til følgende forslag:

§ 70a: FTF mener, at de skærpede visitationsbestemmelser er tiltrængt i forhold til en sikring af, at flere af de personer, der er berettiget til revalidering, også bliver visiteret til revalidering og derved får en chance for at forsørge sig selv. Men for de personer, hvor det er helt oplagt, at de ikke kan revalideres, kan de skærpede visitationsbestemmelser medføre, at de bliver trukket igennem en række formålsløse arbejdsprøvninger, alene for at kommunen kan dokumentere overholdelse af visitationsbestemmelserne. Denne situation fremmer ikke fastholdelse, men kan i stedet komme til at fremme udstødelse af dem, der allerede er i ansættelse i et ordinært job.

§ 71: Det er FTF's vurdering, at det fastsatte loft på 395.000 kr. i tilskud til fleksjob, kan medføre, at de bedre lønnede i fleksjob mister det økonomiske incitament til at blive på arbejdsmarkedet i fleksjob, hvilket FTF finder uhensigtsmæssigt, set i lyset af den aktuelle arbejdskraftmangel.

§ 73c: FTF er af den opfattelse, at inddragelse af andre aktører kan være positiv, hvis de andre aktører har en speciel viden på området, som giver bedre muligheder for at etablere beskæftigelse i fleksjob.

§ 74b: Det er FTF's vurdering, at lovforslagets sanktionsbestemmelser om at stoppe udbetalingen af ledighedsydelse til personer, der er visiteret til fleksjob, og som ikke møder op til en samtale i kommunen, er for hårde. Selv om der også i den nugældende fleksjoblovgivning gælder et genoptjeningskrav på 9 måneders ansættelse i fleksjob, hvis man afslår et tilbud på fleksjob m.v., finder FTF, at sanktioner i form af at miste sit forsørgelsesgrundlag over længere tid, ofte ikke står i et rimeligt forhold til forseelsen, som blot kan være en forglemmelse eller en misforståelse.

FTF er af den opfattelse, at kommunen i disse situationer altid skal have mulighed for at foretage et individuelt skøn, inden der sanktioneres overfor den ledige.

DSI har følgende bemærkninger:

Mennesker med en varig funktionsnedsættelse vil, som alle andre, gerne arbejde – og gerne på så ordinære vilkår som muligt. Imidlertid kan en varig funktionsnedsættelse betyde en varig nedsat arbejdsevne. Derfor er der behov for effektive og individuelt tilpassede løsninger, som kan sikre menne-

sker med nedsat arbejdsevne en varig tilknytning til det ordinære arbejdsmarked. Der er gennem tiden skabt mange og gode muligheder for at kompensere for en nedsat arbejdsevne, så flere kan bevare eller finde deres plads på arbejdsmarkedet. Fleksjobordningen er én af disse muligheder.

Fleksjobordningen har langt hen ad vejen været en god mulighed for mange mennesker med nedsat arbejdsevne. Ordningen er derfor af stor værdi og betydning for mange mennesker med et handicap, da den har givet en ligeværdig og nærmest ordinær tilknytning til arbejdsmarkedet.

For DSI er det vigtigt at understrege, at fleksjobordningen har været og fortsat er en succes.

For det første er den en succes, fordi den minder så meget om ordinær beskæftigelse, som det er tilfældet. Det er bl.a. resultatet af forliget om ny førtidspension i 2001.

For det andet er den en succes ved, at det er nemt for kommunerne at finde fleksjob i de sager, hvor sagsbehandlingen er korrekt i forhold til afklaring af personens nedsatte arbejdsevne, skånebehov, faglige og personlige kompetencer samt hvor den fleksjobansatte introduceres korrekt på arbejdspladsen.

I forlængelse heraf er det dog imidlertid vigtigt for DSI at understrege, at fleksjobordningen også delvist har været en fiasko.

For det første er den en fiasko ved, at det er nærmest umuligt for kommunerne at finde fleksjob i de sager, hvor sagsbehandlingen ikke er korrekt i forhold til afklaring af personens nedsatte arbejdsevne, skånebehov, faglige og personlige kompetencer, samt hvor den fleksjobansatte ikke introduceres korrekt på arbejdspladsen.

For det andet er den en fiasko ved, at det i arbejdsgiver- og arbejdstagerkredse ikke er lykkedes at formidle tilstrækkeligt effektivt, hvad fleksjobordningen er og skal bruges til. Derved er forståelsen for og accepten af ordningen desværre ikke tilstrækkelig. Som følge heraf opstår der mange myter og misforståelser om fleksjobordningen og fleksjobansatte.

Der er derfor god grund til at tage fat på sagsbehandlingen, introduktionen og den generelle information.

Der er derimod ikke grund til at forringe fleksjobordningen ved at gøre den mindre sammenlignelig i forhold til ordinær beskæftigelse.

Der er heller ikke grund til at forringe fleksjobordningen ved at forringe den for den enkelte fleksjobansatte med lavere løn og mere pisk.

De foreslåede ændringer vil på nogle punkter tydeligvis forringe ordningen for mennesker med handicap – og de er fuldstændig fejlslagne i forhold til fleksjobordningens udfordringer.

Angående arbejdsprøvning (§ 70a) er det vigtigt at præcisere, at grundlaget for en afgørelse om fleksjob *også* kan bestå af en arbejdsvurdering på pågældendes egen arbejdsplads – evt. inden for forskellige arbejdsområder. Det kan være afgørende for den konkrete sag, at kontakten mellem arbejdsgiver og arbejdstager opretholdes. DSI mener, det vil være en meget u hensigtsmæssig ændring af fleksjobordningen, hvis man kommer ud i situationer, hvor man eksempelvis skal sygemeldes for at arbejdsprøves på en revalitateringsinstitution eller en anden arbejdsplads (se evt. vedlagte eksempel fra Dansk Parkinsonforening).

DSI mener, at indførelse af et loft over fleksjobtilskuddets størrelse (§§ 71 og 75) i høj grad vil forringe ordningen for de fleksjobansatte, der har taget en videregående uddannelse, eller som bestrider et mellemlider- eller lederjob. Denne forringelse er i dyb strid med kompensationsprincippet i dansk handicappolitik og principperne fra førtidspensionsreformen fra 2001.

De foreslåede ændringer betyder et stort skridt væk fra det ordinære arbejdsmarked. Nu vil en bred gruppe politikere ændre fleksjobordningen til en klassisk overførelsesindkomstordning. Det betyder, at mennesker med et handicap ikke længere bliver betragtet som arbejdskraft på lige fod med andre – evt. på nedsat tid eller med visse skånehensyn. Nej, i praksis vil vi se, at mennesker med et handicap, der medfører en nedsat arbejdsevne, nu ikke kan få løn efter kvalifikationer, da arbejdsgiverens tilskud ikke kan følges ad med lønnen.

Det betyder endvidere, at incitamentet for at fortsætte en erhvervskarriere i et fleksjob, frem for f.eks. fuld tilbagetrækning med arbejdsmarkeds- og førtidspension, svækkes. ”Det skal kunne betale sig at arbejde”, er der nogen, der har udtalt.

DSI tager også afstand fra, at der ikke længere er en ret til fuld selvforsørgelse for hidtidige deltidsansatte (§ 72). Det påhviler nu et menneske, i en allerede udsat situation, at fremvise dokumentation for, at deltidsansættelsen skyldes helbred sideløbende med et ønske om, og et forsøg på, at klare sig på ordinære vilkår - trods sygdom og funktionsnedsættelser.

DSI efterlyser de overgangsregler, som omtales i den politiske aftale indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti. DSI håber i den anledning på tryghed og fremadrettede vilkår.

Bilag:

Dansk Parkinsonforening kan fuldt ud tilslutte sig DSI's høringsvar, men vil pege på nogle specifikke problemstillinger, som mennesker med Parkinsons sygdom vil få, hvis lovene ændres som foreslået.

Dansk Parkinsonforening er enig i, at visitationen til fleksjob skal være grundig og foregå efter arbejdsevnetoden, men vi er bekymret for konsekvenserne af den nye § 70a, hvor der står: "... at andre foranstaltninger har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse". Hvis det betyder, at parkinsonramte skal sygemeldes 2 – 3 måneder for at komme i arbejdsprøvning på en reva-institution eller andre arbejdspladser, kan det let resultere i, at en ellers velvillig arbejdsgiver må fyre vort medlem. En virksomhed kan forståeligt nok ikke gå og vente på resultatet af en arbejdsprøvning, da ingen kan love om den pågældende vil komme tilbage. Vi vil derfor foreslå, at det præciseres i vejledningen, at grundlaget for en afgørelse om fleksjob også kan bestå af en arbejdsvurdering på pågældendes egen arbejdsplads – evt. inden for forskellige arbejdsområder – således at kontakten mellem arbejdsgiver og arbejdstager opretholdes.

Langt de fleste af vore parkinsonramte medlemmer, som har fået bevilget et fleksjob, er ansat i fleksjob på deres hidtidige arbejdsplads. De fleste arbejdsgivere er interesseret i at beholde dem i virksomheden, selv om de ikke fortsat yder fuld indsats, fordi de ofte har oparbejdet stor viden og erfaring inden for det specifikke arbejdsområde.

Gennemsnitsalderen for diagnosticering af Parkinsons sygdom er 61 år, og det betyder, at de fleste har været på arbejdsmarkedet i mange år, før sygdommen medfører begrænsninger i arbejdsevnen.

Parkinsonramte forsøger at håndtere problemerne med de tiltagende sygdomssymptomer ved at arbejde langsommere eller ved at gå ned i tid, ved at blive skånet for særligt belastende opgaver, eller hvad man nu kan finde frem til af løsningsmuligheder på den enkelte arbejdsplads.

Men efter et par år aftager arbejdsgiverens mulighed for at fortsætte arbejdsforholdet på disse vilkår, idet den parkinsonramtes indsats bliver ringere efterhånden som sygdommen progredierer. Virksomheden efterspørger da en mere permanent løsning af problemerne – også af hensyn til kollegerne. Her har fleksjobordningen været en rigtig god mulighed, og både parkinsonramte og arbejdsgivere er meget tilfredse med ordningen. Men det kræver, at fleksjobbet kan etableres uden afbrydelse af det hidtidige arbejdsforhold.

Baggrund: De fleste mennesker, som får Parkinsons sygdom, mens de er på arbejdsmarkedet, må efter få års forløb (ofte 2-5 år efter diagnosticering) med denne neurologiske fremadskridende sygdom erkende, at de ikke er i stand til at magte deres hidtidige indsats på arbejdsmarkedet. I de fleste tilfælde kan den moderne medicinske behandling holde de værste fysiske

symptomer ved sygdommen nede, men der er ingen behandling, der kan afhjælpe de kognitive symptomer: nedsat hukommelse og koncentrationsevne, stærkt nedsat stresstærskel, manglende overblik, problemer med at have mange bolde i luften og overvældende træthed. De fysiske symptomer medfører nedsat tempo og træthed, men det er især de kognitive symptomer som nedsætter arbejdssevnen. Over halvdelen af parkinsonramte har kognitive symptomer.

Dansk Parkinsonforening finder også, at det er problematisk, at der indføres et loft over den årsløn, som fleksjobtilskuddet skal beregnes ud fra. Her skal man tænke på, at handicappede, som kun kan fastholde tilknytningen til arbejdsmarkedet gennem et fleksjob, ikke har de samme karrieremuligheder - og dermed mulighed for lønstigninger - som andre på samme alder og med samme uddannelse har. Handicappedes livsløn vil altid ligge langt under ikke-handicappedes livsløn. Derfor bør tilskuddet fortsat tage udgangspunkt i den overenskomsttæmmelige løn, idet dette også forhindrer, at handicappede tvinges til at spille rollen som løntrykkere over for kolleger.

Hvis loftet over tilskuddet fastholdes, kommer fleksjobordningen til at fungere som en form for socialhjælp, hvor den til dato har været en kompensationsydelse, som var i tråd med de overordnede principper i den danske handicappolitik.

AC har følgende bemærkninger:

AC har ingen bemærkninger til lovforslaget, men vedlægger bemærkninger fra Lægeforeningen som bilag.

Bilag:

Ifølge lovforslaget gælder, at løntilskuddet til fleksjob højst kan beregnes ud fra et beløb på 395.000 kr. Ifølge bemærkningerne fremgår, at kun 3 % af de fleksjobansatte med 1/2-tilskud og 1 % af de fleksjobansatte med 2/3-tilskud, har en indtægt, der ligger over forslagets maksimale tilskudsberettigede indtægt på 395.000 kr.

Ifølge overenskomsterne er grundlønnen for reservelæger i en uddannelsesstilling hhv. 267.000, 292.200 og 330.200, mens grundlønnen for en afdelingslæge udgør 461.000, for en overlæge er grundlønnen 540.400 kr. Herudover ydes der på alle trin sædvanligvis tillæg, således at de gennemsnitlige indkomster for hvert trin ligger langt højere.

Det er således lægeforeningens konklusion, at kommunerne og staten kun vil opnå en minimal besparelse ved at sætte et loft for den tilskudsberettigede løn på 395.000 kr. Imidlertid vil lovforslagets stramning ramme lægeforenings medlemmer hårdt, eftersom de flestes løn ligger over forslagets loft.

Lægeforeningen har måttet erfare, at det er svært at finde en arbejdsplads til en læge med svære lidelser eller handicaps. Arbejdspladserne er imidlertid mere villige til at iværksætte en stilling, når der er tale om et fleksjob med en vis økonomisk godtgørelse, samt det forhold at kommunen og lægeforeningerne har været med til at etablere fleksjobbet.

Lægeforeningen er af den opfattelse, at det manglende økonomiske incitament, som formentligt bliver en følge af lovforslaget, vil betyde, at der ikke længere oprettes fleksjob til en læge, da arbejdspladsen alene ville skulle finansiere ansættelsen.

Lægeforeningen mener yderligere, at den signalværdi, at kommunen og lægeforeningen er indblandet, betyder, at arbejdspladserne i højere grad gør en indsats for at få en fleksjobstilling iværksat.

Fleksjobs har vist sig at være en god investering for de berørte læger og deres arbejdspladser. Det er lægeforeningens erfaring, at disse læger – på trods af svære lidelser og handicaps – udfører deres arbejde på tilfredsstillende vis og i flere tilfælde i store træk udfylder en almindelig stilling.

Lægeforeningen frygter, at hvis der ikke oprettes fleksjob, kan det få den konsekvens, at læger med lidelser og handicaps, der ellers ville have haft et fleksjob, forsvinder fra arbejdsmarkedet, eftersom de ikke selv er i stand til at etablere en stilling på overkommelige vilkår.

Lægeforeningen mener ikke, at de læger, der visiteres til fleksjob, har mulighed for at blive ansat i ansættelser, hvor andre tiltag under de sociale kapitler kunne finde anvendelse. Alternativet til fleksjobstillingerne ville ifølge lægeforeningens overbevisning være førtidspension.

Der opleves i disse år en stor læge- og speciallægemangel. Den nuværende fleksjobordningen kan være med til at afhjælpe dette.

Lægeforeningen stiller sig undrende overfor, at lovforslaget lægger op til, at det rummelige arbejdsmarked ikke længere skal være tiltænkt alle grupper på arbejdsmarkedet. Især kan det undre at lovforslaget rammer hårdt inden for et arbejdsområde, hvor der er stor brug for de fleksjobansattes arbejdskraft. Der er en lang tradition for, at læger har en forholdsvis høj indkomst. Dette skyldes ikke mindst lægernes lange uddannelse, de ikke-attraktive arbejdsforhold, og det store ansvar der er forbundet med arbejdet. Lønnen er med til at kompensere for disse forhold og viser samtidig, at samfundet anerkender lægen indsats.

Lægeforeningen mener, at samme anerkendelse skal gælde for læger, der er varig syg eller handicappet, men på trods heraf udfører et vigtigt arbejde.